

[1968 மார்ச் 13]

தொடர் எண்ணும் நிறுவனத்தின் பெயர், அமைந் தள்ள ரொமம், வட்டம், மாவட் டம்.	1965 ஜூன் 30-ம் தேதியுள்ள நில வரம்படி ராக்கி யாகவுள்ள குத்த கை நெல் அளவு.	(3) குறிப்புகள்.
(1)	(2)	
26 ஸ்ரீ அமிர்தகதிஸ்வரர் கோயில், திருக் கடவூர், மாயூரம் தாலுகா.	கலம். மரக்கால். படி. 20,428 8 1	..
27 ஸ்ரீ தர்மபுரம் மடம், தர்மபுரம், மாயூரம் தாலுகா.	இ. கிராம். 8,29,338 471	...
28 ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் மடம், கும்பகோ ணம் நகரம், தாலுகா.	கலம். மரக் படி. கால். 3,945 2 3	..

இணைப்பு II.

குறிப்பு.

கோரிக்கை எண் 23

[481-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

I. முன்னுரை.

1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டபின், சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டமும் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டமும் நிறைவேற்றப்படுவதில் இம்மாநிலத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க, ஊராட்சி வளர்ச்சிக்கான திட்ட வாரியான முதல் வரவு-செலவுத் திட்டம் இம் மாநிலம் முழுமைக்கும் தயாரிக்கப்பட்டது. இது மூன்றாம் திட்டம் முடிவுற்றதும் முடிவடைந்துவிட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குத் தொடர்பாக, 1966-67 முதல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் செயலில் இருப்பதற்கென ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான இரண்டாவது வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் குறித்து இன்னும் முடிவு எடுக்கப் படாமையால் இதைச் செய்ய இயலவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், 1966-67-ம் ஆண்டிலிருந்து தங்கள் செலவை முறைப்படுத்த வகை செய்ய வேண்டிய மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள செலவுக்கேற்ப பல மானியங்களை முறைப்படுத்த தேவையான ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. 1968-69-க்கான விரிவான வழிகாட்டும் கட்டளைகள் வகுக்கப்பட்டு விரைவில் வெளியிடப்படும். போளையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கோரிக்கை ரூ. 561.74 லட்சத்திற்காகும். இத் தொகை ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக, வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகையில் ஒரு பகுதியேயாகும். இக்குறிப்புடன் பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்ட துணை நிதி அறிக்கையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டம் ஊராட்சி நிர்வாகம், கிராம வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் பிற தொடர்பான செயல்கள் குறித்தும் அமைந்த ஒருங்கிணைந்த நிதி குறித்த புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குறிப்பில் திட்டங்களின் அடக்கம் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்படுவதுடன் 1967-68-ல் ஏற்பட்ட மேம்பாடுகளைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டு இதுவரை செய்யப்பட்ட பணிகள் குறித்தும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

1968 மார்ச் 13]

II. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிர்வாகம் அமைப்பு.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள “ கல்லாயன் குன்றுகள் வட்டாரம் ” ஒன்றைத் தவிர ஏனைய எல்லாக் கிராமப் பகுதிகள் முழு வதிலும் தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் 35/1958) தற்போது செயல்பட்டு வருகிறது. இன்று, இம் மாநிலம் முழுவதிலும் (நகராட்சிகள், நகரியங்கள், பாண்டியங்கள் உள்ள பகுதி நீங்கலானது) பேரூராட்சிகள் உட்பட 12,864 ஊராட்சிகள் உள்ளன. இம் மாநிலத்தில் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்படுகின்றன. 457 பேரூராட்சி மன்றங்களும் 14 நகரியங்களும் உள்ளன.

சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள எருமைப்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவும் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள சேட்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ராஜசிங்கமங்கலம் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவும் சட்டப்படி அவற்றிற்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட, அலுவல்களைச் செய்யாமையின் 1966-ல் அரசாங்கத்தால் கலைக்கப்பட்டு, மீண்டும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

III. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்.

தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட உள்ளாட்சிகள், செயல்பட்டு வந்த உள்ளாட்சிகளிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வேறுபட்டுள்ளன. இந்த உள்ளாட்சிகள், நகராட்சி அலுவல்களை நிறைவேற்றும் அதிகார அவைகளாக இருப்பதுடன் வட்டார அளவிலும் அதற்குக் கீழும் நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்கள் சம்பந்தமாக ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் மாநில அரசாங்கத்தின் செயல்களாகவும் செயல்படுகின்றன. மாநில அளவில் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுத்துள்ளது. இத்திட்டம், பல்வேறு, துறைகளின் நிதி ஒதுக்கங்களையும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் திரட்டப்படக் கூடிய உள்ளூர் ஆதாரங்களையும் ஒன்று சேர்க்கும் தன்மையாதாகும். இதுவரையில் பின்வருகியுள்ள வட்டாரங்கள் விரைந்து முன்னேற்ற மடையவும், வளர்ச்சியடைவதில் உள்ள வட்டார வேறுபாடுகளை முடிந்த வரையில் போக்கவும் அமைந்ததே அரசாங்கத்தின் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டமாகும்; இதன் அடிப்படை குறிக்கோளும் அதுவேயாகும். ஊராட்சிகள் விதித்து வருவிலுக்கும் வரிகள் உட்பட கிடைக்கக்கூடிய மொத்த ஆதாரங்களையொட்டி அவைகள் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் பொருட்டு, திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டம் உள்ளது. “ ஏற்பத்தி நிதி ”, “ கல்விநிதி ”, “ பொதுநிதி ”, “ கிராம ஊராட்சி நிதிகள் ” என்பன வற்றின்கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்ட ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டவாரியான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் நிதியமைப்பு, ஊராட்சிகள் கிடைக்கக் கூடிய நிதி ஆதாரங்களுக்கு ஏற்ப அவற்றின் அலுவல்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்ற வகையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. நிதிநிலை குறைவின் காரணமாகத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதில் ஏற்படும் இடைபீடு 1967-68-ல் தவிர்க்கப்பட இயலாது. இத் திட்டங்கள் பெரிதும் நிறைவேற்றப்படுவது இடர்படுவதைத் தவிர்க்க கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. 1966-67-ல் இக் கோரிக்கை செலவு ரூ. 640.66 லட்சம் ஆகும். 1967-68-ம் ஆண்டுக்கான திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 608.34 லட்சமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 561.74 ஆகவும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர் நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டுவதில் இத் திட்டத்திற்கான பங்கை ஆற்றுவதில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அவற்றின் பொறுப்புகளைச் சிறப்பாகவே செய்துள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளூர் செல் மேல் வரி விதிக்கத்தக்க அதிகாரம் கொண்டனவாகும். நிதி ஆதாரங்களின் தேவைக்கு ஏற்பவும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிலவும் நிலவரி ஒப்பளையைப் பொறுத்தும் நிலவரியின்

[1968 மார்ச் 13]

ஒவ்வொரு ரூபாயின் மீதும் 5 காசு முதல் 100 காசு வரையிலும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி விதிக்கப்படலாம். இம் மாநிலம் முழு வதற்கும் இந்த ஆதாரத்தின் மூலம் 1967-68-ம் ஆண்டில் ரூ. 267.42 லட்சம் வருமானம் கிடைத்தது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி விதிப்பதற்கு இணையாக அரசாங்கம் அவற்றிற்கு இணை மானியம் ஒன்றை அளிக்கின்றது. ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளின் வருமான வகைப்பாட்டைப் பொறுத்து 75 சதவீதம் முதல் 150 சதவீதம் வரை இணை மானியம் வழங்கப்படுகிறது. உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி இணை மானியம் 1961-62-ல் ரூ. 85.24 லட்சமாக, இருந்தது. 1968-69-ல் ரூ. 236.80 லட்சமாக அதிகரித்துள்ளது.

தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டத்தின் கீழ், கேளிக்கை வரி மீது மேல் வரி விதிக்கவும் காட்சி வரியின் மீது மேல் வரி விதிக்கவும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டன. அதாவது, கேளிக்கை வரியில் பேரளவு 100 சத வீதம் வரையிலும் திரைப்படக் காட்சிகளின் மேல் அதிக அளவு 300 சத வீதம் வரையிலும் உபரி வரி விதிக்க உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 370 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி மேற்குறிப்பிட்ட வரியை விதித்துள்ளன. இந்த ஆதாரத்தின் மூலம் 1967-68-ல் ரூ. 63.31 லட்சம் வருமானம் கிடைத்தது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வரி விதித்து நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டப் பெருமளவிற்கு முயன்றன ; 1967-68-ல் ரூ. 3.47 கோடி திரட்டின.

மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் ஆலோசனை கூறத்தக்கவையாக மட்டுமே அமைந்துள்ளன ; ஊராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் மாற்றப்பட்ட அலுவல்களில் அம்மன்றங்கள் ஆலோசனை கூறுவதற்கில்லை. வளர்ச்சித் திட்டங்களின் எல்லாப் பொது இயல்புகளிலும் அரசாங்கத்தின் அறிவுரையாளர்களாக அவை செயல்பட்டுள்ளன ; இயன்ற வரையில் அவை கூறியுள்ள ஆலோசனையை விருப்புடன் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்குக் கிடைக்கும் நிதி ஆதாரங்களை முடிவு செய்யும் அந்த வட்டாரங்களின் வருமான வகைப்பாடு, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களின் ஆலோசனையுடன் நிறைவேற்றப்பட்டது ; சாலைகளின் வகைப்பாடு செய்யும் பணியும் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது. தற்போது இம்மாநிலத்தில் 23 மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன.

நிர்வாகம்—பணிகள், உற்பத்தித் திட்டங்கள், நலப் பணிகள் திட்டம் குறித்து மூன்று ஆலோசனைக் குழுக்கள், மாநில அளவில் ஊராட்சி நிர்வாகப் பிரிவுகள் குறித்த துறையில் நடைபெறும் பணியை ஆராய்ந்து வந்துள்ளன. இந்த ஆலோசனைக் குழுக்களில் நடைபெறும் சொல்லாடல்களின் அடிப்படையில் இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் உள்ள பல நடைமுறைச் சிக்கல்கள் சரி செய்யப்பட்டுள்ளன.

மக்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை ஏற்படுத்தவும் பல்வேறு வளர்ச்சி வேலைகளுக்கும் ஓராண்டிற்குத் தோராயமாக ரூ. 52.62 கோடிச் செலவினத்திற்கு சரியானபடி வரவு-செலவுத் திட்டம் வகுத்து 12,407-க்கு மேற்பட்ட கிராம ஊராட்சிகளாலும் 457 பேரூராட்சிகளாலும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களாலும் செலவிடப்பட்டு, கணக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள நடைமுறை நிலவரத்தின் மூலமாக இத்திட்டத்தில் உள்ள நிதி நிர்வாகம் குறித்த முக்கிய பொறுப்பு எத்தகையதென்பதை அறியலாம். இந்த நிதி நிர்வாகத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரிகளும் பொறுப்பாளியாவர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு சில மானியங்களை அனுமதிப்பதுடன் ஊராட்சிகளின் ஆய்வாளர்களாகவும் செயலாற்றுகின்றனர். கிராம வளர்ச்சி இயக்குநர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஆய்

1968 மார்ச் 13]

வாளராசுச் செயல்படுகின்றார். தமிழக ஊராட்சிகள் சட்டம், பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் நிதி ஆதாரங்கள் நியாயமான அளவுக்கு ஒதுக்கப்படுவதற்கு வகை செய்திருப்பினும் மிகக் குறைந்த நிலவரி காரணமாக சில ஒன்றியங்களில் நிதி ஆதாரங்கள் போதாமல் உள்ளன. சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உயர்ந்த அளவில் வரி விதிக்கப்பட்டபோதிலும் தொடக்கக் கல்வி குறித்தும் நிறைவேற்ற வேண்டிய ஏனைய கடமைகள் குறித்தும் அவற்றுக்குள்ள பொறுப்பு களை நிறைவேற்றப் போதுமான நிதி ஆதாரங்களை அவற்றுல் திரட்ட இயலவில்லை. அவற்றின் பற்றுக்குறைகளைச் சரிக்கட்டுவதற்கென சிறப்பு மானியங்கள் வழங்குவதற்கான திட்டமொன்று உருவாக்கப்பட்டது ; நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைப் பொருப்பான அலுவல்களுக்கு சிறப்பு உதவி தேவைப்படுகின்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு சிறப்பு மானியங்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

1960 ஆகஸ்டுத் திங்கள் முதல் கிராம அதிகாரிகள் ஊராட்சி வரிவசூல் வேலைகளுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பணியைச் செய்வதற்காக அவர்களுக்கு ஊராட்சி வளர்ச்சிப்புடி வழங்கப்படுகிறது. ஊராட்சி வரி பாக்கிகள் விரைவில் வசூல் செய்யப்படுவதற்குக் கழிவுத் தொகை வழங்கும் திட்டம் ஓராண்டிற்குச் சோதனையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது. இவ்வகையில் கிராம அதிகாரிகளால் வரி பாக்கிகள் கூடுதலான அளவிற்கு வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கக் காணப்படுவதால், இத் திட்டத்தை தொடர்ந்து செயல்படுத்துவதா அல்லது கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஊக்கப் பணம் வழங்கலாமா என்பது குறித்து ஆராயப்பட்டு வருகிறது. கிராம அதிகாரிகள் வரி பாக்கிகளை வசூல் செய்வதில் அடைந்துள்ள முன்னேற்ற நிலை குறித்தும் ஆண்டு நிலவரிக் கணக்கு முடிப்பின்போது (ஜமாபந்தியின் போது) ஜமாபந்தி அதிகாரிகளால் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

IV. பணிகள் குறித்த வேலைத் திட்டங்கள்.

(அ) கிராமப் பணிகள் வேலைத் திட்டம்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அவற்றிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட கிராமப் பணிகள் திட்டத்தை ஆர்வத்துடன் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமப் பணிகளுக்காகக் கிடைத்த நிதி ஒதுக்கம் ஒருங்கு திரட்டப்பட்டு இப்பணித் திட்டம் முழுவதும் கிராம நீர் வழங்கல், இணைப்புச் சாலைகள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் என மூன்று விதத் திட்டங்களாக வகுக்கப் பட்டுள்ளன. தேசியத் திட்டத்தின் பலன்கள் இயன்ற மட்டும் எல்லா இடங்களுக்கும் பரவலாக கிடைக்க உறுதி செய்வதும் இயன்ற விரைவில் மக்களின் தலையாயத் தேவைகளை வழங்க ஏற்பாடு செய்வதும் இதன் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்திற்கு 1966-67-ல் ரூ. 252 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1967-68 ஆண்டிற்கு ரூ. 273.32 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இக்காரியத்திற்காக 1968-69-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 182.22 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1967 செப்டம்பர் திங்கள் 30-ம் நாள் வரை திரட்டப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் உள்ளத்திற்கு ஊக்கமளிப்பனவாக உள்ளன.

அப்புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு :—

மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள்	2,700
குடிநீர்க் கிணறுகள்	48,900
சொந்தக் கட்டடங்களில் உள்ள பள்ளிகள் ..	11,000
இணைப்புச் சாலைகளின் எண்ணிக்கை	2,000
இவ்வாண்டில் அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகளின் நீளம்.	990 கல் தொலைவு.
இணைப்புச் சாலைகளின் மொத்த நீளம்	16,700 கல் தொலைவு.

[1968 மார்ச் 13]

அரிசனங்கள், மீனவர்கள், ஏனைய பின்னிலை வகுப்பினர் நலனுக்காக தனியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கிராமப் பணிகள் சம்பந்தமாக, பொது மக்களிடமிருந்து நன்கொடைகளை வசூலிக்கும் முறை நீங்கிவிடப்பட்டது. அரிசன நலத்துறையின் நிதிகளிலிருந்து குடி நீர் வழங்கல் வேலைகளுக்காக 15 சதவீதம் தொகையும் இணைப்புச் சாலைகளுக்காக 10 சத வீதத் தொகையும் வழங்கப்படுகிறது. அரிசனங்களுக்குப் பயனளிக்கிற பணிகளுக்காக மட்டும் கிராமப் பணிகள் மானியத்தில் 20 சதவீதத்தை ஒதுக்கும்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

(ஆ) சாலைகள் பராமரிப்பு.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ளனவும் ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளாக வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளனவுமாகிய எல்லாச் சாலைகளையும் அமைக்கவும் செப்பனிட்டுப் பேணி வருவதற்கும் போதுமான நிதி ஒதுக்கம் செய்வது ஊராட்சிகளின் சட்டபூர்வமான பொறுப்புகளில் ஒன்றாகும். இதற்காக, தமிழக ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 131-வது பிராவின் கீழ், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கும் ஒருவருக்கு 40 காசு என்ற வீதத்தில் கணக்கிடப்பட்ட சாலைகள் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. 1966-67-க்கும் 1967-68-க்கும் ரூ. 110 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1968-69-க்காகவும் அதே அளவில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சாலைகளைப் பேணுவதற்காக, தமிழக ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் கீழ் ஊராட்சிகள் அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி பெறத் தகுதியுடையன வல்ல. ஆனால், அரசாங்கத்திற்கு முறையீடுகள் செய்யப்பட்டதற்கிணங்க, பேரூராட்சி மன்றங்களில் புழுதியற்ற மேற்பரப்புடைய சாலைகளை அமைக்கப்படுவதற்காக செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்கி பேரூராட்சிகளுக்கு உதவி புரியும் பொருட்டு வரவு -செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 5 இலட்சம் ஒக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-ல் வீசிய புயலினாலும் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினாலும், சாலைகள் பெரிதும் சேதமடைந்த மாவட்டங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளையும், ஊராட்சிகளின் சாலைகளையும் செப்பனிடுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அரசாங்கம் சிறப்பு மானியங்கள் அனுமதித்துள்ளது.

(இ) சிறு பாசனம்.

இம் மாநிலத்தில் சுமார் 29,000 சிறு பாசன வாயில்கள் உள்ளன. அவற்றின் மூலம் 8.5 லட்சம் ஏக்கர் பாசன பெறுகிறது. அவற்றில் சுமார் 23,800 பாசன வாயில்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேணி வருவதற்காக அவைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. பாசன வாயில்களைப் பேணி வருவதற்கான வேலைத் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்கும்படி அவற்றிற்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டது. அவ் வேலைத் திட்டத்தின்படி ஒவ்வொரு பாசன வாயிலிற்கும் ஐந்து ஆண்டுகளில் குறைந்தது ஒரு முறையாவது கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒவ்வோராண்டின்போதும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேவையான தொகைக்கும் எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் சிறு பாசனம் குறித்து கிடைக்கும் மொத்த நிதி ஒதுக்கத் திற்கும் உள்ள விகிதாசாரப்படி ஒவ்வோராண்டும் ஒரு தொகை அவற்றிற்கு வழங்கப்படுகிறது. 1968-69 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 52.83 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) கிராமக் கலை, கைப்பணிகள் திட்டம்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், கிராமத் தொழில் திட்டத்தை தயாரித்து செயல்படுத்தும், பொறுப்பு தற்போது மாநில கதர்-கிராம தொழில்கள் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேவையான தொழில் நுட்ப ஆலோசனை அளிக்கின்றது. ஏனென்றால்,

1968 மார்ச் 13]

இந்த வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுவதும் தொழில் பிரிவுகள் 1967-68 ஆண்டு கான உற்பத்தி, விற்பனைப் பொருள்கள் மதிப்பு ஆகியவற்றை காட்டும் அறிக்கை இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. (இணைப்பு I).

தொழில்-வாணிகத் துறை இயக்குநர் அலுவலகமும், மாநிலக் கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியமும் கிராமப் பணிகள் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் இணைந்து செயல்படச் செய்யும்பொருட்டு, மாவட்டக் குழுக்களை அரசினர் அமைத்துள்ளனர். தொழில் பிரிவுகள் செயல்படுவதை ஆய்வு செய்து, அவை புதிய திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்கும் திறம்பட செயல்படுவதற்கும் வழி வகைகளை எடுத்துக் கூறுவது அக்குழுக்களின் வேலையாகும்.

V. உற்பத்தித் திட்டங்கள் குறித்த முன்னேற்றம்.

(அ) வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும்.

ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பணிக்கு முதலிடம் அளிக்கவேண்டும் என்றும், இது அவற்றின் தலையாய பொறுப்பாகும் என்றும், தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் முன்னுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்டத்தில், வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, மீனாள் ஆகியவற்றின்கீழ் வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கென ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் அரசாங்கம் வேளாண்மை மானியமாக ரூ. 2 லட்சம் வழங்கியது. இந்த மானிலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஒரே படித்தான திட்டத்தின் அடிப்படையில், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், இந்த மானியத்திற்கு இணையாக ரூ. 50,000 வழங்கி, திட்டங்களை நிறைவேற்றின. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் குறிப்பிட்ட தேவைகளையும் வாய்ப்புகளையும் கருத்தில் கொண்டு, அதற்கான வேலைத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை கடந்த சில ஆண்டுகளின் அனுபவம் சுட்டிக் காட்டியது. இந்த நோக்கத்துடன் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் பகுதியிலுள்ள ஊராட்சிகளின் கருத்துக்களையும், தேவைகளையும் ஆராய்ந்து நான்காவது திட்டத்தின்போது நிறைவேற்றப்படுவதற்கான தனித்தனி திட்டங்களைத் தயாரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தயாரிக்கும் திட்டங்கள், விரிவாக பரிசீலனைச் செய்யப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுவதற்கான வேலைத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு மேம்பாட்டுக் கான திட்டங்கள் “இன்றியமையாதவை”, “விருப்பத் திட்டங்கள்” என்று வகைப்படுத்தப்பட்டன. எல்லா வட்டாரங்களிலும் செயல்படுத்தக் கூடியவையும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க அவசியமானவை என்று கருதப்படக்கூடியவையுமானத் திட்டங்கள் இன்றியமையாத திட்டங்களாகும். பரவலாகச் செயல்படுத்தப்படவேண்டிய இராத திட்டங்கள் விருப்பத் திட்டங்களாகும். ஒரு பகுதியின் தேவைகளையொட்டி ஊராட்சி ஒன்றியம் அத்திட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். ஒரு பகுதியின் குறிப்பிட்ட தேவைகளை நிறைவேற்ற தனி வேலைத் திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தயாரித்து செயல்பட “குறிப்பிட்ட பகுதிக்குரிய வேலைத் திட்டங்கள்” என்னும் தலைப்பின்கீழ் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. இதன்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்குழுக்கள் இயந்திரக் கலப்பைகள், விசைத் தெளிப்பான்கள் முதலியவற்றை வாங்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டன. “இன்றியமையாத வேலைத் திட்டங்களையும்”, “விருப்ப வேலைத் திட்டங்களையும்” செயல்படுத்துவதற்கென, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திடமும் அரசாங்கம் 1966 ஏப்ரல் மாதம் முதல் ஐந்தாண்டுக் கால அளவில் ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கியது. இந்த அரசாங்க மானியத்துக்கு இணையாக ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் ரூ. 50,000 தொகை வழங்க

[1968 மார்ச் 13]

வேண்டும். ஊராட்சித் தோட்டங்கள் குறித்து அதிகச் செலவாகியது. கிடைத்த பலன்களோ மன நிறைவு அளிப்பனவாக இல்லை. எனவே, புதிய தோட்டங்கள் வளர்ப்பதற்கெனவோ அல்லது ஏற்கனவேயுள்ள தோட்டங்களை மேலும் விரிவுபடுத்தவோ மேற்கொண்டு எந்தச் செலவும் செய்யக்கூடாது என்று அரசாங்கம் கட்டளைகள் பிறப்பித்துள்ளது. எனினும், ஆதாயம் தரக்கூடிய தோட்டங்களுக்கு மிகக் குறைந்த அளவிற்குப் பேணுதல் செலவு வழங்கப்படும். தற்போதுள்ள ஊராட்சித் தோட்டங்களைப் பேணி வருவது குறித்து அரசாங்கம் திருத்த ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது. புதிய தோட்டங்கள் ஏற்படுத்தும் வேலைக்கான தடை தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

(ஆ) மீனளம்.

வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையின்கீழ் மீனள வளர்ச்சிக்கான வட்டாரங்கள், அவற்றில் மீனள வளர்ச்சிக்கு உள்ள வாய்ப்புகளுக்கேற்ப, நான்கு பிரிவுகளுக்காகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்றப்படும் திட்ட வேலைகளாவன :—

(i) நைலான் மிதவைகள் முதலியவற்றை மீனவர்களுக்கு வழங்குதல் ;

(ii) மீன் விற்பனைச் சந்தையை மேம்படுத்துதல் ;

(iii) மீன் வளர்ப்பு வேலைகளுக்காக ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல் ;

(iv) மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துதல் ;

(v) மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளைப் பாதுகாத்து வருவதும் செயல்படுத்துவதும் ;

(vi) மீன் குஞ்சுகளை வழங்குதல்.

மேலே முதல் இனத்தின்கீழ் குறிப்பிட்டுள்ள வேலைத் திட்டத்திற்காக அரசாங்கம் அடக்க விலையில் கால் பாகத்தை மானியமாக வழங்கும். எஞ்சிய செலவை மீனவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மேலே இரண்டாவது இனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள வேலைத் திட்டத்திற்காக அரசாங்கம் அடக்க விலையில் பாதியை மானியமாக வழங்கும். எஞ்சிய செலவுத் தொகையை ஊராட்சிகள் ஏற்க வேண்டும். மேலே மூன்றாவது முதல் ஐந்தாவது வரையுள்ள இனங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள வேலைத் திட்டங்கள் குறித்து செலவில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை அரசு மானியமாக வழங்கும்; எஞ்சிய மூன்றில் ஒரு பங்கு செலவுத் தொகையை ஊராட்சிகள் ஏற்க வேண்டும். மீன் குஞ்சுகளை வழங்குவது குறித்து செலவில் பாதியை அரசு மானியமாக வழங்கும். எஞ்சிய செலவுத் தொகை நன்கொடை மூலம் சரிக்கடப்பட வேண்டும். எத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றும் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்தும் உள்ளாட்சி மன்றங்களிடமிருந்தும் வரவேண்டிய தொகை முன்னதாகவே வசூலிக்கப்பட வேண்டும்.

VI. சமூக நலத் திட்டங்கள்.

(அ) தொடக்கக் கல்வி.

தொடக்கக் கல்வியைப் பரப்புவது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்கொண்டுள்ள பெரிய வளர்ச்சித் திட்டங்களில் ஒன்றாகும். தொடக்கக் கல்வியை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைத்ததின் பலனாக பள்ளிகளில் சேரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவு அதிகரித்துள்ளது; புதிய பள்ளிகள் அதிகமான அளவில் தொடங்கப்பட்டுள்ளன; பள்ளிக் கட்டிடங்கள் புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. மேற்கொண்டும் பல ஆரம்பப் பள்ளிகள் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. தொடக்கக் கல்விக்கான

1968 மார்ச் 13]

செலவில் ஒரு பகுதியை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்கவேண்டுமென்று வரையறுத்ததின் மூலம் தொடக்க கல்வியைப் பரப்புவது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகுமெனத் தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிச் சட்டம் தெளிவாக்குகின்றது. தற்போது 23,000 தொடக்கப் பள்ளிகளும் 4,800 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும் உள்ளன. இப் பள்ளிகளில் ஏறத்தாழ 37½ லட்சம் சிறுவர்கள் பயில்கின்றனர். இப்பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 1,14,600 ஆகும். 11,000 பள்ளிகள் முறையான கட்டிடங்களில் செயல்படுகின்றன. எப்பள்ளிக்கும் கட்டிடம் இல்லாது இருக்கக் கூடாது என்பதே அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும். 1967-68 பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்காக ரூபாய் 40.43 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. 1968-69-ம் ஆண்டிற்காக 28.50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தொடக்கக் கல்வித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ரூபாய் 2,274 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ரூபாய் 1,916 லட்சம் (84 சத வீதம்) சட்டப்படிக்கான மானியங்களாகவும் பிற மானியங்களாகவும் அரசாங்கத்தால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. எஞ்சிய ரூபாய் 358 லட்சம் (16 சத வீதம்) ஊராட்சி ஒன்றியங்களாலேயே திரட்டப் படுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து திரட்டப்படும் தொகை ஆண்டுதோறும் அதிகரித்து வருகின்றது. விவரங்கள் வருமாறு :—

						(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1965-66	..	..	..	..	..	303
1966-67	..	..	..	..	..	314
1967-68	..	..	..	..	..	347
1968-69	..	..	..	..	..	358

ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களின் மாற்றத்தை ஒரு தனிக் குழு கவனித்து வருகின்றது. வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி இக் குழுவின் தலைவர் ஆவார். குழுவின் உறுப்பினர்கள் வருமாறு :—

1. ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவின் பெருந்தலைவர்.

2. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்.

3. வட்டாரம் எந்த தொகுதியைச் சேர்ந்ததோ அந்தந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்/உறுப்பினர்கள்.

4. வட்டாரத்தினிதது அதிகார வரம்புள்ள பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கான பாடப் புத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து முடிவு செய்யும் பொறுப்பு இக் காரியத்திற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள குழு ஒன்றிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இக் குழுவின் தலைவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஆவார். இக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் விவரம் வருமாறு :—

1. மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள்.

2. அரசாங்கத்தால் நியமனம் செய்யப்படும் இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் தலைவர்கள்.

மாநில நிலையில் தொடக்கக் கல்வி குறித்து ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இணைந்து நிறம்பச் செயல்படுவதை முறைப்படுத்தி மேற்பார்வை செய்வதற்காக, கிராம வளர்ச்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தில்

[1968 மார்ச் 13]

கிராம வளர்ச்சித் துணை இயக்குநர் பதவி ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது. கோட்ட ஆய்வாளர் பதவி வகிக்கும் கல்வித் துறை அதிகாரி ஒருவர் இப் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளிலுள்ள 1,122 ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் 394 உயர் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும் கருவிகள் வாங்கி வழங்குவதற்காக ரூ. 7.30 லட்சம் செலவிட அரசாங்கம் 1967-68-ல் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. ஆரம்பப் பள்ளி ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 300 என்ற அளவிலும் உயர் ஆரம்பப் பள்ளி ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூபாய் 1,000 என்ற வகையிலும் இத் தொகை வழங்கப்படும்.

நண்பகல் உணவு.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம் திறம்படவும் வெற்றிகரமாகவும் செயல்படுவதில் ஊராட்சிகளும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகின்றன. இத் திட்டம் குழு ஒன்றினால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஊராட்சித் தலைவர் இக் குழுவின் தலைவராவார். அரிசன உறுப்பினர் ஒருவரும் ஊராட்சியின் மகளிர் உறுப்பினர் ஒருவரும் இக் குழுவின் உறுப்பினர்களாவார். அந்தந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் அலுவல் முறையில் நண்பகல் உணவுக் குழுவின் செயலாளர் ஆவார். இத் திட்டம் 1957-58-ம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து இத் திட்டத்தின்கீழ் உணவு பெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டு தோறும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. தற்போது அரிசன நலப் பள்ளிகள், சென்னை மாநகராட்சிய பள்ளிகள் உட்பட 30,000 பள்ளிகள் இத் திட்டத்தின்கீழ் வருகின்றன. இப் பள்ளிகளின், உணவு பெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 18.27 லட்சமாகும். இவ் வேலைத் திட்டத் திற்காக உதவித் தொகை வழங்கியதன் மூலம் 1966-67-ல் அரசாங்கத்திற்கு ரூபாய் 175.53 லட்சம் செலவு ஏற்பட்டது. திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 188.90 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968-69-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இவ் வேலைத் திட்டத்திற்காக ரூபாய் 191.60 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) சுகாதாரப் பணிகள்.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள்.—ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றிலும் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் ஒன்றினை ஏற்படுத்துவது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் தொடக்கத்தில் 120 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. மூன்றாவது திட்டக் கால அளவில் மேற்கொண்டு 220 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைத் துவக்க முதலில் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. பின்னர், தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தில் பேணுதல் நிலையில் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் ஆகிய மாவட்டங்களும் தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் ஒரு சில பகுதிகளும் சேர்ந்ததால், இப் பகுதிகளில் 120 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைத் திறக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 1967-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரையில் 86 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டன. நான்காவது திட்டக் கால அளவில் ஆண்டொன்றுக்கு 45 என்ற வீதத்தில் எஞ்சிய வட்டாரங்களிலும் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டது. அவ்வண்ணமே 1967-68-ம் ஆண்டில் 45 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டது.

மேற்கொண்டும் சில வட்டாரங்கள் தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தின் பேணுதல் நிலையின் இரண்டாவது கட்டத்தை அடைந்தபடியால் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைத் தொடங்குமா திட்டம் தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தின் பேணுதல் நிலையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள வட்டாரங்களில் முனைப்பாக நிறைவேற்றப்படுகிறது. தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டத்தின் இரண்டாவது நிலையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள 60 வட்டாரங்களில் 1967-ம்

1968 மார்ச் 13]

ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் நாள் வரையில் 13 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறாக இது வரையில் மொத்தம் 257 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.—தமிழ்நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிச் சட்டத்தின் 65-வது பிரிவின்கீழ் மருந்தகங்களை நிறுவுவதும் அவற்றைப் பேணி வருவதும் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். இச் செலவில் பாதிச் செலவு குறித்து ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு அரசு உதவி மானியங்கள் வழங்குகின்றது. இந்த உதவி மானியம் ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 5,000 என்ற அதிக அளவு வரையறைக்குட்பட்டதாகும். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முறையான மருந்தகத்திற்கு ரூபாய் 5,000 வரையிலும் கிராமத்திலுள்ள மருந்தகத்திற்கு ரூபாய் 2,500 வரையிலும் மருந்துகளுக்கான செலவை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றன. இந்த நடவடிக்கைகளினால் கிராமங்களில் மருந்தக வசதி கணிசமான அளவுக்கு அதிகரித்துள்ளது.

மகப்பேறு குழந்தை நல நிலையங்கள்.—இம் மாநிலத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் படிப்படியாக பேறுகால நிலையங்களைத் தொடங்குவது குறித்து அரசாங்கம் திட்டமொன்றை வகுத்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி 1967-68-ம் ஆண்டு தொடங்கி 1970-71 வரையில் மொத்தம் ரூ. 5-10 லட்சம் செலவில் மேற்கொண்டும் 170 பேறுகால நிலையங்கள் தொடங்கப்படும். இத் திட்டத்தின்கீழ் 1967-68-ல் மேற்கொண்டு 8 நிலையங்கள் தொடங்கப்படும். இந் நிலையங்களுக்கான செலவில் மூன்றில் இரண்டு பங்கை அரசாங்கம் மானியமாக வழங்குகிறது. இந் நிலையங்கள் குறித்து இந்திய அரசிடமிருந்து முழு நிதி உதவி பெறுவது குறித்து இம்மாநில அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு.—ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்பட்டதன் மேல் வட்டாரங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதும் ஊராட்சிகளின், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகுமென அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. குடும்பக் கட்டுப்பாடு குறித்து இந்திய அரசு புதிதாக வகுத்துள்ள திட்டத்தின்படி திருமணமான தம்பதிகள் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்காக, மருத்துவ மனைகளுக்குச் செல்லாமல், அவர்கள் விரும்பினால், அவர்கள் வீடுகளிலேயே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் குறித்த விவரங்கள் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம் தேசிய மலேரியா ஒழிப்புத் திட்டம் பேணுதல் நிலைய அடைந்தவையும் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருப்பவையுமான 125 வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்படுவதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. காலப்போக்கில் இத் திட்டம் மற்ற வட்டாரங்களுக்கும் நீடிக்கப்படும். மறு பயிற்சி முகாம் நடத்துவது குறித்தத் திட்டத்தை ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் நிறைவேற்ற ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆட்சித் தலைவர்கள் தத்தம் மாவட்டங்களில் இத்தகைய முகாம்களை நடத்தி வருகின்றனர். அறுவைச் சிகிச்சை திட்டத்தின்கீழ் ஊராட்சிகள் ஒப்புதல் பெற்ற குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு அறுவைச் சிகிச்சைகளுக்கு அனுப்பும் ஒவ்வொருவருக்காகவும் ஊராட்சிக்கு ரூபாய் 10 கொடுக்கப்படுகின்றது.

(இ) சமூகக் கல்வி.

அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ள அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் வேலைத் திட்டங்களை வகுத்துள்ளன. சமூகக் கல்வி நிலையங்கள், இளைஞர் மன்றங்கள், உழவர் அரங்குகள், பொருட்காட்சி சாலைகள் முதலிய வற்றை அமைக்கும் வேலை சமூகக் கல்வித் திட்டத்தின்கீழ் வரும் ஊராட்சி வானொலிப் பெட்டிகளை பேணும் நிறுவனம் வானொலிப் பெட்டிகளை செப்பனிடும் பணியையும், அவற்றைச் சீராக வைத்துவரும் பணியையும் ஆற்றி வருகின்றன. ஊராட்சிகளும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், கிராமப் பகுதிகளில் வானொலிப் பெட்டிகளை பேணி வருகின்றன.

[1968 மார்ச் 13]

சமுதாயத்தினர் கேட்கும்படியாக வாடுவோலிப் பெட்டி வசதிகளை விரிவுபடுத்தி இருப்பது பொது மக்களின் உணர்வினைத் தட்டி எழுப்புவதில் பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளது.

ஊராட்சிகளில் நிறுவப்பட்டுள்ள வாடுவோலிப் பெட்டிகள் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முழு அளவில் பயன்படுத்தப்படுவதற்காக, கிராம மக்கள் தங்களுக்குப் பயனுள்ள வகையில் அனைத்திந்திய வாடுவோலி நிலையம் ஒலி பரப்புகிற நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டுப் பயனடைய பல தொகுதிகளை உருவாக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஊக்கமளித்துள்ளது. இந்த நோக்கத்துடன் இம் மாநிலத்திலேயே ஊராட்சிகள் பலவற்றில் கிராம வாடுவோலி அரங்குகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கிராம மக்கள் தங்களுக்காக ஒலி பரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூர்ந்து கேட்டு, அதன் பின்னர் அந்நிகழ்ச்சிகள் குறித்து தங்களுக்குள் விவாதித்து, தங்களுக்கு ஏற்படும் ஐயங்களை குறித்து வினாக்களை அனைத்திந்திய—வாடுவோலி நிலையத்திற்கு அனுப்புகின்றனர். இந்த வினாக்களுக்கு அடுத்து வரும் நாட்களில் விடையளிக்கப்படுகின்றன.

(ஈ) மகளிர் சிறுவர் நலம்.

மாநிலச் சமூக நலப் பெருவாரியம், மகளிர் நலத்துறை ஆகியவற்றின் மாவட்ட, வட்டார நிலை அதிகாரிகள், பணியாளர்கள் ஆகியவர்களின் தொழில் நுட்ப ஆலோசனையுடனும் உதவியுடனும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மகளிர்-சிறுவர் நலத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகின்றன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் நிறைவேற்றுவதற்காக மாதிரி வேலைத் திட்டமொன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் பேரளவு 30 மகளிர் மன்றங்களை நிறுவுவதே இவ் வேலைத் திட்டத்தின் மூலக் கூறாகும். கிராம சேவகர்களுக்குச் செயல்முறையில் செய்து காட்டுவதற்கு வேண்டிய கருவிகளை வாங்குவதற்காக மாதிரி வேலைத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாண்டுகள் வரையில் ஒருவருக்கு 33½ காசு என்ற விகிதப்படி கணக்கிட்டு மாநில அரசாங்கம் மானியம் வழங்கும். செய்த மொத்தச் செலவில் 50 சதவீதம் மகளிர் மன்றம் கொடுத்துவிடவேண்டும். வேலைத் திட்டம் நிறைவேறுவது வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் வேறுபடுமாதலால், உள்ளூர் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் தனக்கென குறைந்தளவு வேலைத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக்கொள்ள அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் இது வரை 12,765 மகளிர் மன்றங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. மகளிர் மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கைத்தொழில்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இதற்காக பயிற்சி பெற்ற கைத்தொழில் ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

VII. சிறப்புத் திட்டங்கள்

(அ) கிராம உழைப்புச் சக்தித் திட்டம்.

கிராம உழைப்புச் சக்தித் திட்டம் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் துணைத் திட்டமாக 1961-62 முதல் இம் மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. கிராம பகுதியில் வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கு வேளாண்மை இல்லாக்காலத்தில் போதிய அளவு வேலை இல்லாதவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்காகவே இவ்வேலைத் திட்டம் திட்ட ஆணைக் குழுவின் ஆதரவுடன் நடைபெற்று வருகிறது. இத்திட்டத்தை இப்போது இந்திய அரசின் சமுதாய வளர்ச்சி அமைச்சகம் நிர்வகித்து வருகிறது. இப்பணிகளை நிறைவேற்றுவதால் சமுதாய சொத்துக்கள் உருவாகின்றன. இவ்வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் பணிகள் அதிக அளவில் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவதாய் இருக்கவேண்டும்; அதிக தொழில் நுட்பத் திறமை தேவையாய் இருக்கக்கூடாது. தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் இப்பணிகளுக்கு ஆகும் செலவில் பாதிாகவாவது இருக்கவேண்டும். இவ்வேலைத் திட்டத்திற்கு இந்திய அரசிடமிருந்து பாதி மானியம்-பாதி கடன் அடிப்படையில் நிதி உதவி இருக்க

1968 மார்ச் 13]

கும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 375 வட்டாரங்களில் 72 வட்டாரங்களில் இவ்வேலைத் திட்டம் இப்போது செயல்பட்டு வருகிறது. (இணைப்பு II-ல் காண்க.)

இவ்வேலைகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஊராட்சிகளிடம் (அல்லது தொழிலாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்குமிடங்களில் அச்சங்கங்களிடம்) ஒப்படைக்கப்படுகிறது. சிறிய பாசன வாயில்களுக்கு மேப்பாடு செய்தல், சிறு சாலை வேலைகள், ஊராட்சித் தோட்டங்களைப் பண்படுத்தல், விற்கு மரக்காடுகள் வளர்த்தல், சிறுகரை கட்டுதல், தண்ணீரினால் சூழப்படும் கிராமங்களின் தரைமட்டத்தை உயர்த்துதல், சிறு வடிகால் முதலியவை இவ்வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் பணிகளாகும்.

நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக, இப்பணிகளை மேற்கொள்வதில் இடர்ப்பாடு ஏதும் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஒரு சமயத்தில் அதிக அளவாக ரூ. 50,000 மூன்மானியம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஒரு சமயத்தில் அதிக அளவாக ரூ. 500 வரையில் ஊராட்சிகளுக்கு மூன்பணம் வழங்கலாம். இவ்வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் செலவிடப்பட்ட தொகையை நிறைவு செய்ய வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ரூ. 1,00,000-த்திற்கு மேல் செலவு செய்யக்கூடாது என்ற வரையறை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்காக ஊராட்சிகளிடமிருந்து பணிச் செலவில் 10 சதவீதம் வசூலிக்கப்படுகிறது.

இந்திய அரசு 1967-68-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 50.87 லட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. 1968-69-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 51.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) சத்துணவுத் திட்டம்.

சத்துணவு உட்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி இவ்வகை உணவை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்வதற்குச் சமுதாயத்திற்கு உதவி செய்வதும், இவற்றைப் பெற முடியாதவர்களுக்கு அவற்றைக் கிடைக்கச் செய்வதும் சத்துணவுத் திட்டத்தின் நோக்கங்களாகும்.

ஆரணி, கிருஷ்ணகிரி, பவானிசாகர், தெ. கல்லூப்பட்டி, பட்டுக்கோட்டை, ஆடுதுறை, கோவில்பட்டி, வட்டாரங்களில் சத்துணவுத் திட்டம் செயல்படுவது 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ம் நாளுடன் முடிவுக்கு வந்து விடும். அதன் பின் இத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்காக ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படும். இத் தேதிக்குப் பின்னர் இவ்வட்டாரங்களுக்கு நிதி உதவி எதுவும் கொடுக்கப்பட மாட்டாது.

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தின் பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்திலும், மதுரை மாவட்டத்தின் ஆத்தூர் வட்டாரத்திலும் இத் திட்டம் நான் கடந்தே செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதால், இத்திட்டத்தின் செயல் கால அளவை நீட்டிப்பதற்கு உலகச் சிறுவர் நிதி நிறுவனத்திடம் ஆவன செய்யுமாறு இந்திய அரசு வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசின் ஒப்புதல் அண்மையில் கிடைக்கப்பெற்றது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் சாத்தூர் வட்டாரத்திலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் அகஸ்தீஸ்வரம் வட்டாரத்திலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தின் பெரியநாயக்கன்பாளையம் வட்டாரத்திலும் இவ்வேலைத் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறும். இவ் வேலைத் திட்டத்தைப் படிப்படியாக மற்ற வட்டாரங்களுக்கு நீட்டிப்பது ஆலோசனையில் இருந்து வருகிறது.

[1968 மார்ச் 13]

(இ) தமிழ்நாட்டில் கிராமத் தொழில் திட்டம்.

கிராமத் தொழில் திட்டம் மத்திய அரசின் ஆதரவில் நடைபெறுவதாகும். இதற்கு இந்திய அரசின் முழு நிதி உதவி கிடைத்து வருகிறது. இம்மாதிலத்திலே ஸ்ரீபெரும்புதூர், ஓமலூர், நாங்குனேரி ஆகிய இடங்களில் இத்திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. கிராமப் பகுதிகளை மேம்பாடு அடையச் செய்வதில் பல இடர்ப்பாடுகள் இருந்த போதிலும் இந்த வேலைத் திட்டம் அந்தந்தப் பகுதிகளில் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதன் மூலமாகவும், புதிய துறைகளில் பயிற்சி அளிப்பதற்கு வசதி அளிப்பதன் மூலமாகவும் அப்பகுதிகளின் மேம்பாட்டிற்கு உறுதுணையாக இருந்துள்ளது.

தற்போது, இந்த மூன்று திட்டங்களிலும், பல்வேறு தொழில்களில் பயிற்சி அளிப்பதற்காக 30 பயிற்சிப் பள்ளிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. பனை ஓலைப் பொருள்கள், கோரைப் பாய், சாக்குக் கட்டி, தோல் பொருள்கள், வெண்கலப் பொருள்கள், பிரம்புப் பொருள்கள், பாலிதின் பைகள், மரப் பொம்மைகள், மண் பொம்மைகள் முதலியவற்றைத் தயாரிப்பதிலும், தச்சத் தொழில், கருமார் தொழில், பொறியியல், அச்சத் தொழில், வாடுகெலிப் பெட்டித் தொழில் முதலியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இதுவரை 804 பேர் பயிற்சி முடித்துள்ளனர். மேலும், 406 பேர் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். உள்நாடு கைவினைஞர்கள் உற்பத்திகளை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான பணி வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காகவும், குடியாண்வர்கள் தங்களுடைய வேளாண்மைக் கருவிசாளான மின்சார மோட்டார்கள், தெளிப்பார்க்கன், மருந்து தூவு கருவிகள் முதலியவற்றைச் செப்பனிடவும், சீராக்கவும் பணிவசதி செய்து கொடுக்கப்பதற்காகவும், இந்த மூன்று திட்டப் பகுதிகளிலும் 16 பொது நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்த நிலையங்கள்களை கிராமத்தினர் தல்ல வகையில் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

பயிற்சிப் பள்ளிகள், பொதுவழிப் பணி நிலையங்கள் ஆகியவை ஒரு புறமிருக்க, இந்தத் திட்டப் பகுதிகளில் உற்பத்திப் பிரிவுகளும் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பொதுப்பயன் பொறியியல் பட்டறைகள் மூன்று, கடித உறை தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று, கண்கவர் வழவழப்பு ஒரு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று, காலணித் தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று, தோல் பொருள் தயாரிக்கும் பிரிவு ஒன்று ஆகியவை இந்தத் திட்டப் பகுதிகளில் மூன்றிலும் ஏற்கெனவே செயல்பட்டு வருகின்றன. பொதுப்பயன் பொறியியல் பட்டறை மூன்று மட்டும் மொத்தம் ரூ. 2,78,000 மதிப்புள்ள சிறந்த வேளாண்மைக் கருவிகளையும், கோழிப் பண்ணைக்கு வேண்டிய கருவிகளையும், ஊராட்சிக்கு வேண்டிய தேவைகளையும் (துப்புரவு வண்டிகள் தண்ணீர் வண்டிகள் முதலானவை), மருத்துவ மனை தேவைப் பொருள்கள் (கட்டில்கள், படுக்கை, தலைமாட்டில், சிறு அலமாரிகள் முதலியவை), கட்டடத் தேவைப்பொருள்கள் முதலானவற்றை 1966-67-ல் உற்பத்தி செய்தன. 1967-68-ல் டிசம்பர் 1967 வரையிலே ரூ. 3.45,000 மதிப்புள்ள இத்தகைய பொருள்களை உற்பத்தி செய்தன. இந்த உற்பத்திப் பிரிவுகள் அனைத்தமாக இதுவரை 150 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துள்ளன. இப் பிரிவுகளின் விற்பனை பெருகப் பெருக இந்த வேலை வாய்ப்பு வருங்காலத்தில் கண்டிப்பாக பெருகும்.

பாய் நெய்வதற்கு வேண்டிய கோரைப்புல் விளைவித்தல், பட்டு வளர்ப்புக்கு வேண்டிய முசுக்கட்டை பயிரிடுதல், கோழிப்பண்ணை, வாத்துப் பண்ணை அமைத்தல் போன்ற வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்களையும் சிறு அளவில் இவை மேற்கொண்டுள்ளன.

1965-66-ம் ஆண்டில் 6,02,850 ரூபாயும், 1966-67-ம் ஆண்டில் 5,38,700 ரூபாயும் கடனாக வழங்கப்பட்டது. ஏராளமானவர் குடிசைத் தொழில்களையும் சிறு தொழில்களையும் தொடங்கியுள்ளனர். இதனால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. 1967-68-ம் ஆண்டில் தொழிலதிபர்களுக்குக் கடன் வழங்குவதற்காக 2,27,200 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1968 மார்ச் 13]

மத்திய அரசு இம்மாநில அரசாங்கத்திற்கு கீழ்க்கண்ட வகையில் நிதி ஒதுக்கியுள்ளது.

	ஆண்டு.				மாதிரிய உதவி.	கடன் உதவி.
					(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	
1964-65	..	..	..	..	8.43	3.83
1965-66	..	..	..	..	13.00	10.00
1966-67	..	..	..	..	9.00	11.00
1967-68	..	..	..	..	7.80	11.70

(ஈ) பாலர் பள்ளிகள் அல்லது குழந்தைகள் காப்பகங்கள்.

ஆரம்பக் கல்வி எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது ஆரம்பக் கல்விக்கு முற்பட்ட கல்வியும் என்பதை இம்மாநில அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்துள்ளது. எனவே, இம்மாநிலத்தின் 21 வட்டாரங்களிலே ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் உள்ள ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் குழந்தைகள் காப்பகம் ஒன்று என்ற வீதத்தில்பாலர் பள்ளிகளை நிறுவுதற்கான முன்னோடி வேலைத் திட்டம் இம் மாநிலத்தில் 1962-ம் ஆண்டில் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இப்போது மொத்தம் 1,005 பாலர் பள்ளிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஆரோக்கிய பழக்க வழக்கங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல், சாதாரணத் தோட்ட வேலைகள், என்னும் எழுத்தும் கற்றுக்கொள்ளுதல், நன்னடத்தை சமூக ஒழுங்குமுறை பற்றிய அடிப்படை விதிகளைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் ஆகியவை இந்த நிலையங்களிலே பின்பற்றப்பட வேண்டிய இயல்பான வேலைத் திட்டங்களாகும். சில பள்ளிகளிலே நண்பகல் உணவும் வழங்கப்படுகின்றது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இத் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. மகளிர் நலத்தறை இயக்குநர் இதற்குப் பொதுவான மேல் பொறுப்பு வகிக்கிறார். தங்களுடைய பகுதிகளிலும் இத்தகைய பாலர் பள்ளிகளைத் துவக்க வேண்டுமென ஏனைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளன. குழந்தைகள் காப்பகங்களை இன்னும் அதிக எண்ணிக்கையில் தொடங்குவது குறித்து நாளடைவில் ஆலோசிக்கப்படும்.

(உ) குழந்தை நலன் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்திலே நிறைவேற்றுவதற்காக ஒருங்கிணைந்த குழந்தை நலன் செயல்முறை விளக்கத் திட்டமொன்றை மத்திய அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. அரசாங்கம், சமூக நல தனித் தொண்டு நிறுவனங்கள், உள்ளூர் நிறுவனங்கள் ஆகியவை தாமே உவந்து நல்கும் ஒத்துழைப்புடனும் குழந்தை நலன் பணியில் மும்முரமாகவும் குறைந்த செலவில் நிறைந்த பயன் காண முடியும் என்பது இத்திட்டத்தின் கருத்தாகும். 50 குழந்தைகள் காப்பகங்களும், 20 சிசு நல நிலையங்களும் செயல்பட்டு வருகின்றன. குழந்தைகள் காப்பகம் ஒவ்வொன்றும் பால சேவகி ஒருவராலும், ஆயா ஒருவராலும் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. குழந்தை வளர்ப்பில் இவர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்களாவர். குழந்தைகள் காப்பகம் ஒன்றில் சராசரியில் 40 குழந்தைகள் இருக்கும். சிசு நல நிலையமொன்றில் சராசரி 10 குழந்தைகள் இருக்கும். நண்பகல் உணவு வழங்குவதும் பால் வழங்குவதும் இவ்வேலைத் திட்டத்தின் முக்கியமான பகுதியாகும். ஒரு குழந்தைக்கு நாளொன்றுக்கு 10 காசு வீதம் கொடுக்கப்படுகிறது. உள்ளூர் மக்கள் தலைக்கு இரண்டு காசு முதல் ஐந்து காசு வரை கொடுக்கின்றனர். மகளிர்

[1968 மார்ச் 13]

நலனுக்கும் பயன்படுகிற குடும்பம்-குழந்தை நலத் திட்டம் பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்தில் செயல்படுத்தலாமா என்பதை அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது.

(ஊ) பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.

தமிழ்நாட்டிலே பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. சேலம் மாவட்டத்திலே ஏர்க்காட்டிலே ஒன்றும் கொல்லி மலையில் ஒன்றுமாக இரண்டு வட்டாரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த வட்டாரங்கள் 1-4-1963 முதல் கொண்டு பழங்குடி மக்கள் (1-ம் நிலை) வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் எனக் கருதப்பட்டன. இந்த வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றும் திட்ட வாரியான் பஞ்சாயத்து வளர்ச்சி வீரவு செல்வுத் திட்டத்திலிருந்து இயல்பாகப் பெறுகின்ற நிதி வசதிக்குக் கூடுதலாக, ஐந்தாண்டுக் காலம் வரையில் இந்திய அரசின் சமூக நலத் துறையிலிருந்து ரூ. 10 லட்சம் மானியம் பெறும். ஏனைய வட்டாரங்கள் பெறுகின்ற நிதி உதவியைக் கருதிப் பார்க்கையில் இந்த இரண்டு வட்டாரங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட உதவித் தொகை அதிகமாக இருப்பதால் இந்த இரண்டு வட்டாரங்கட்கும் அடங்கல் பெருந் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு அரசின் ஒப்புதலைப் பெற்றுள்ளது. பெருந் திட்டத்தில் ஏற்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் பழங்குடி மக்களின் நலனுக்கு உரியவையாகும்.

பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படுவதன் முன்னேற்றத்தை காலாண்டிற்கு ஒரு முறை சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதற்கும், நிறைவேற்றப்படுவதற்காகப் புதிய திட்டங்களை எடுத்துக் கூறவும் மாநில நிலையில் பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சிக்கென ஒருங்கிணைப்புக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள கல்ராயன் குன்றுகள் வட்டாரத்தை பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரமாகக் கருதலாமா என்பதை அரசு இன்னும் ஆலோசித்து வருகிறது.

VIII. ஓராண்டுத் திட்டம்.

உள்ளாட்சி மன்றங்களின் நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்காகவும் கிராமப் பகுதிகளிலே சமுதாயச் சொத்துக்களை உருவாக்குவதற்காகவும், பொது மக்களுக்குப் பயனளிக்கத்தக்க கீழ்க்கண்ட திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்கும், பொது நிதிகளில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமுள்ள உபரி நிதியைப் பயன்படுத்தி ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் அவற்றை நிறைவேற்றி முடிக்கவும், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன:—

(1) விசை ஏற்றங்களுடன் சமுதாய பாசனக் கிணறுகள் கட்டுவதற்குக் கடன் கொடுத்தல்.

(2) யந்திரக் கலப்பைகள் வாங்குதல்.

(3) விசை ஏர்க்களையும், மருந்து தெளிக்கும் கருவிகளையும் குடியானவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடுதல்.

(4) பள்ளிக்கூடங்களிலே காய்கறித் தோட்டம் அமைத்தல்.

(5) பேரூராட்சிகளில் சமுதாயப் பொதுக் கட்டடங்களைக் கட்டி திருமணம் நடத்துவதற்கும், கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதற்கும் இவற்றை வாடகைக்கு விடுதல்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தத்தம் பகுதிகளில் நிறைவேற்றுவதற்காகத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இவ்வேலைத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்குரிய முழுப் பொறுப்பும் கிராம வளர்ச்சித் துறை இயக்குநரைச் சார்ந்ததாகும். மாவட்டங்களிலே இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதன் முன்னேற்றத்தைக் கவனித்து வருவதற்காக, ஒரு சில மாவட்டங்கள் கிராம வளர்ச்சித் துறை துணை இயக்குநர் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வேலைத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும், ஊராட்சி மன்றமும் நிறை

1968 மார்ச் 13]

வேற்றவேண்டிய குறிக்கோள் அளவு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968 செப்டம்பருக்குள் இக்குறிக்கோள் அளவை எய்துவதற்கு மும்முரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இணைப்பு III

கோரிக்கை 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள்.

[... 481-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

இப் பேரவைமுன் 1968-69-ம் ஆண்டிற்காக ரூ. 2,74,97,700 அனுமதி வழங்குமாறு வேண்டுகோள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஓர் அடங்கல் கோரிக்கையாகும். இதில், நகர நீர் வழங்கல்—கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்கும், குடிசைப் பகுதிகளை அகற்றல், அவற்றின் மேம்பாடுகள் ஆகிய திட்டங்களுக்கும், கிராம நகரப் பகுதிகளில் வாழ்க்கை வசதிகளையும் நிலையையும் மேம்படுத்துதல், உள்ளாட்சி மன்றங்களின் சாலைகளைப் பேணுதல், மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றுக்கான திட்டங்களுக்கும் உதவி மானியங்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகள், சென்னை மாநகராட்சி வீட்டுவசதி வாரியம் ஆகியவற்றிற்கு உதவி மானியங்கள் வழங்குவதற்கான செலவு குறித்தும், இக் கோரிக்கையில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் சாலை வசதி.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், முன்னாள் மாவட்டக் கழகச் சாலைப் பணிகளுக்காக நிலங்களைக் கையகப்படுத்தும் செலவிற்கென 1965 ஜூலைத் திங்களில் ரூ. 3,75,000 சிறப்பு மானியம் அனுமதிக்கப்பட்டது. நிலத் தைக் கையகப்படுத்துவதில் இன்னும் முடிவுபெறாமல் உள்ள பணிக்காக ரூ. 1,09,000 நிதி ஒதுக்கம் கேட்கப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பு, கிராமச் சாலைகள் மேம்பாட்டிற்கான செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்குவது குறித்த அடிப்படையில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஊராட்சிக்குத் தேவையான தொகைகள் ஒப்பளிக்கப்பட்டன. இந்த மானியங்கள் 1958-ம் ஆண்டு தமிழக ஊராட்சிகள் சட்டம் இயற்றப்பட்டதையொட்டி ஊராட்சிகளுக்கு சட்டப்படியான மானியங்களும், சட்டப்படிக்கல்லாத மானியங்களும் வழங்கப்படுவதன் காரணமாக 1961-62 முதல் நிறுத்தப்பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் அல்லாத ஏனைய கிராமச் சாலைகள் ஊராட்சிகளினால் பேணப்பட்டு வருகின்றன. இதற்காக உள்ளாட்சி சாலைகள் மானியம் வழங்கப்படுவதில்லை. எனவே செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்கும் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால் கிராமச் சாலைகளை நல்ல நிலையில் பேணி வருவதற்கு ஊராட்சிகளுக்கு ஆர்வமுடிகிறது இருக்கும் என்று கருதி மேற்படித் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முடிவுசெய்துள்ளது. அதற்கேற்ப முதல் நடவடிக்கையாக, பேரூராட்சிகளில் உள்ள சாலைகளுக்கு தூசு படியாத மேற்பரப்பு அமைப்பதற்காக பேரூராட்சிகளுக்கு பாதிச் செலவு மானியம் வழங்குவதற்காக, 1968-69-ல் ரூ. 5 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் அனைத்தையும் பேணுகின்ற செலவைச் சரிக்கட்டுவதற்காக மக்கள் தொகையில் ஒருவருக்கு 40 காசு வீதம் உள்ளூர்ச்சாலை மானியம் எனப் படுகிற சட்டப்படியான மானியம் ஒன்று 1958-ம் ஆண்டு தமிழக ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 131-வது பிரிவின்கீழ் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கும் வழங்கப்படுகிறது. 1968-69-ம் ஆண்டிற்குரிய நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 110 இலட்சம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் புயலின் காரணமாகச் சேதமடைந்த ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளையும், ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றங்களின் பொறுப்பிலுள்ள, (அ) ஒன்றியத்தின் அலுவலகங்கள்; பணியாளர் குடியிருப்பு இல்லங்கள், (ஆ) பள்ளிகள், மகப்பேறு நிலையங்கள் ஆகிய சில கட்டடங்களையும் சீரமைப்பதற்காக ஆகும் செலவு குறித்து 1966 டிசம்பர் திங்களில் அரசாங்கம் ரூ. 22.60 இலட்சம்